

Latvijas Zinātņu akadēmijas Sabiedrisko zinātņu zinātniskās informācijas centrs piedāvā informāciju no 11 bibliogrāfiskām un vienas dokumentālas datu bāzes humanitāro un sociālo zinātņu bankā.

universitātes avīz

942. GAJA TREŠAIS ZĒMĒJUMS

Jaunas iespējas informacionālajā apkalpošanā

Praktiski mēs visi saņemam informācijas apjoma straujo pieaugumu, informācijas sprādzienu un ar to saistītas problēmas. No vienas puses informācijas ir ļoti daudz, no otras puses tieši nepieciešamās informācijas trūkst, bieži pat nezinām, ka tā ir, grūti to atrast un saņemt.

Liels palīgs šī jautājuma risināšanā var būt modernās tehnoloģijas - datu bankas un informacionālie tīkli. Latvijas Zinātņu akadēmijas Sabiedrisko zinātņu zinātniskās informācijas centrs piedāvā informāciju no 11 bibliogrāfiskām un vienas dokumentālas datu bāzes humanitāro un sociālo zinātņu bankā.

Dotā informācija var būt noderīga pasniedzējiem, aspirantiem un studentiem zinātniskajā darbā un zināšanu padziļināšanā kādā nozarē, kā arī pasniedzējiem lekciju kursa sagatavošanā.

Bibliogrāfiskās datu bāzes satur dažādu ārzemju, tai skaitā attīstīto, valstu publikāciju anotētos bibliogrāfiskos aprakstus krievu, angļu, vācu, spāņu u.c. valodās, ekonomikā, demogrāfijā, ekoloģijā, filozofijā, socioloģijā,

valsts un tiesību jautājumos, vēsturē, etnogrāfijā, arheoloģijā, valodniecībā, literatūras zinātnē, Austrumeiropas, Dienvidu un Dienvidaustrumu Āzijas, Āfrikas, Tuvo, Vidējo un Tālo Austrumu valstu problēmās u. c.

Informāciju var meklēt pēc autora uzvārda vai tēmas nosaukuma. Tā kā par valūtu iepirkto grāmatu skaits Latvijā samazinās, tad šī ir laba iespēja saņemt nepieciešamo informāciju.

Minētajam informacionālās apkalpošanas veidam ir vēl divas priekšrocības: operatīvitate un iespēja saņemt pašu publikāciju tekstus uz mikrofišām. Ja dotās publikācijas tekstu ir nepieciešams regulāri izmantot un lasīt bez speciālā aparāta palīdzības, tad to ir iespējams no mikrofišas pārnest uz fotopapīra.

Dokumentālā datu banka satur informāciju par ārzemju pieredzi Latvijai svarīgu problē-

mu risināšanā: tie ir referāti vai analītiski apskati par privatizācijas, marketinga, vietējās pašpārvaldes, biržu u. c. jautājumiem.

Ar lietotāju centrs slēdz līgumu arī par tieši pasūtītāju interesējošas tēmas ārzemju pieredzes analītiska materiāla izstrādi.

Informacionālie pakalpojumi ir par maksu.

Centra adrese:

Rīgā, Turgeņeva ielā 19 (LZA Augstceltne).

Telefoni 225380 un 229824.

Speciālisti

- Ināra Manceviča un Uldis Bormanis.

ANDRIS BĒRZIŅŠ,

ekonomisko zinātņu kandidāts, LZA

Sabiedrisko zinātņu zinātniskās informācijas centra vadītājs

LABOSIM ZOBUS VIENUVIET!

foto - KRISTAPS GRANTSKALNS

PAR GODIGUMU NERUNASIM

■ Padomju laiks mūs tomēr ir apzīmogojis, padarījis glēvus cīņai un reāli domāt nespējīgus. Mēs nereaģējam uz tādām lietām un situācijām, kas pat Dienvidāfrikas nēģeru sabiedrībā ir eksplozīvas. Laikam būs jāgaida jaunā paaudze, kas nesamierināsies ar acīmredzamām problēmām. Varbūt tas ir izskaidrojams ar to, ka sabiedrības aktīvākā daļa ir saindēta. Paskaidrošu, ka sabiedrībā vidēji katrs 15. ir aktīvs vai, vienkāršāk runājot, agresīvs. Līdzīgs stāvoklis ir ar gudrajiem. Bet nav noslēpums, ka agresīvie tika vervēti valsts drošības komitejas tīklam, bet gudrie — partijai un kara zinātnēm. Pārējie — darba tautai. Tie, kuriem piemita abas īpašības (gudrība un agresivitāte - aktivitāte), kas parasti sagādās statistiski retāk, un pakļāvās VDK un partijas tīklam, varēja kļūt par lielākiem vai mazākiem vadoņiem. Un, ja nu sagadījās visas četras īpašības un spējas — 1) aktīvs - agresīvs, 2) gudrs, 3) VDK un partijai uzticīgs, 4) talantīgs un darbaspējīgs tad iznāca tādas pērles kā Gorbunovs un citi. Latvijā, kā arī pārējās Baltijas valstīs, krieviski runājošo starpā aktīvo - agresīvo ir procentuāli vairāk, kas izskaidrojams ar migrācijas īpašību, ka migrē aktīvākie un tālu nevienmēr tie gudrākie. Migrantiem nāk līdzī savā nosliece uz tirdzniecību, noziedzību un nodevību. Protams, tas neattiecas uz visiem 100 procentīgi. Ar šiem argumentiem daļēji varētu norādīt uz to, ka biznesa pasaule Latvijā atrodas pārsvarā krieviski runājošo ziņā. Ļoti liela nozīme ir arī tam, ka krieviski runājošajiem vairāk uzticēja ekonomiku, politiku un valsts drošību padomju laikā. Tagad arī viņi slēpti vai atklāti, paturot vai izmantojot savu iepriekšējo stāvokli, strauji metas biznesā. Piebīdīšu, ka šiem darboņiem, atfiltrējoties no pelēkās masas, bija arī noziedzības, pārsvarā zagšanas, vēlāk izsainniekošanas cenzas, pēc vecās padomju patiesības: kas vainīgs, tas bailīgs un tādēļ augstākajai priekšniecībai paklausīgs. Tātad jaunie lozungi ir: padomes pagrīdē un, kas maksā, tas pasūta mūziku.

Kas pasūtīs mūziku tuvākajā laikā, mums būtu skaidrs. Protams, tie, kas var atļaut saimniekot un izsainniekot sarkanās ticības vārdā.

Bet kas mūsu sabiedrībā ir mainījies pēc puča dienām? Vai varas ešeloni jūtami sakustējušies kadru mainības ziņā? Varbūt mainīta ģeogrāfiskā virzība palīdzības lūgšanai?

Ja jaunā paaudze kļūtu neatkarīgi godīgi aktīva un iztērējot pēdējos ietaupījumus, būtu spiesta sākt reāli domāt, tad es atļautos cerēt uz labāku nākotni tuvākajā laikā.

JAUTĀJU SEV UN CITIEM

* Kas ir students?

* Kāpēc valdība baidās no studentiem?

* Kāpēc studentus pārslugo ar vajadzīgu un nevajadzīgu informāciju?

* Vai pārslogots students ir spējīgs domāt?

* Vai students līdz šim varēja būt gudrs, godīgs un aktīvs?

* Ja students ir valsts tehnoloģiskā, kultūras un politiskā nākotne, tad kādēļ tam

netiek dotas iespējas labi un labos apstākļos apņemt savu specialitāti?

* No kā visvairāk baidās varu baudošie blēži?

STIPENDIJA,

pēc manām domām, būtu jāsaņem nevis studenta dzīves minimums, bet gan studenta labas dzīves optimums. Kā tas notiek? vai valsts dotāciju vai kredīta veidā - tas ir valdības un mācību iestādes kompetencē. Pasaulē vairāk iecienīts ir kredīts, jo tad ir skaidrākas attiecības. Nav kopējā katla, kur pastāv lielākās cūkas un treknāko ozolziļu princips. Nav arī bez mēra jāatvergo par niecīgo algu, kāda bija līdz šim.

Students taču ir valsts tehnoloģiskā, ekonomijas, politikas un kultūras nākotne.

Tātad, jo saprotošāki būsīm pret studentu problēmām, nevis skatīsimies, kā nošmakt kaut ko, jo stiprāka būs mūsu valsts nākotne. Ko darīs students, kurš saņems studenta dzīves minimumu? Viņš būs spiests meklēt darbu, kā rezultātā cietīs viņa atpūta un viņš pārpūlēsies vai "nohaltūrēs" mācībās. Protams, tādu nepilnvērtīgu speciālistu vai nu nepieņems darbā, vai slikti apmaksās. Tāds speciālists, kurš no visa zina mazliet, bet nekā nezina nopietni, vakar varēja kļūt par nomenklatūras darbinieku, bet rīt? □

ULDIS LEIŠKALNS,

Latvijas Mūzikas akadēmijas 2. kursa students

JAUNA SABIEDRĪBA UN DZĪVES JĒGA

■ Kad Berlīnes Brīvās universitātes profesors, politisko teoriju speciālists HELMUTS VÄGNERŠ brauca uz Rīgu, viņš nemaz nenojauta, ka šajā pilsētā ir tāda Vägnera zāle. Tieši tur notika viņa liktenīgā sastapšanās ar "UA" korespondenti Jolantu Apini.

— Kādas pārmaiņas līdz ar Vācijas atkalapvienošanu ienāca Austrumvācijas augstskolu dzīvē?

— Austrumvācijas sabiedrība bija marksistiski-leniniskās ideoloģijas orientēta un slēgta sevī. Līdz ar Vācijas apvienošanu nāca ļoti straujas pārmaiņas, un cilvēkiem bija grūti mainīt savus uzskatus. Tas sakāms arī par augstskolu pasniedzējiem, kuri nebija sagatavojušies pārmaiņām. Daudzi no viņiem savā domāšanā vēl ir saistīti ar

marksistiskajām idejām. Kāda ir mūsu stratēģija, pārveidojot bijušās Austrumvācijas augstskolas? Tiem pasniedzējiem, kuri vēlas padziļināt savas zināšanas, ir visas iespējas to darīt, braucot mācīties uz Rietumiem, apmainīties pieredzē ar Rietumvācijas kolēģiem. Ja pasniedzēji tomēr savus līdzšinējos uzskatus nevēlas mainīt, viņiem darbs augstskolās jāatstāj. Stratēģija paredz arī "sajaukt" Rietumvācijas pasniedzējus ar Austrumvācijas kolēģiem. Patlaban jau daudzi no Rietumu puses ir atbraukuši strādāt Austrumvācijā. Taču var manīt, ka starp Rietumvācijas un Austrumvācijas zinātniekiem pastāv garīga siena.

— Kā jūs vērtējat to paaudzi, kas pašreiz strādā?

— Esmu ievērojis, ka tā ne visai bieži izmanto piedāvājumus braukt mācīties Rietumos. Jaunieši ieņem nogaidošu pozīciju, vērojot, kas notiks tālāk. Viņi nevēl īpaši lielu interesi braukt mācīties citur, vairāk vēlas palikt mājās. Taču es domāju, ka ilgi viņi vairs nevarēs ieņemt šādu pasīvu nostāju. Lai adaptētos jaunajā sabiedrībā, ir nepieciešams parādīt pašiniciatīvu, jo, augstskolu beidzot, sadales nebūs, pašiem jāmeklē darbs, jābūt aktīviem. Es pat teiktu, ka šis laiks jaunajiem cilvēkiem ir interesants, jo viņi var izmēģināt dažādas iespējas, lai atrastu savu vietu jaunajā sabiedrībā.

— Vai jūs neuztrauc, ka ekonomika varētu nomākt kultūras dzīvi un cilvēciskās attiecības?

— Lai sabiedrība attīstītos, vajadzīga augsta līmeņa ekonomika. Bez tās nebūs ne kultūras, ne zinātnes progresa. Maldīgs ir priekšstats, ka Rietumu modernajās sabiedrībās ekonomika ir dominējošā. Tā tas nav. Lai gan zināms ekonomikas ierāmējums tur pastāv, tomēr tas nav dominējošais. Paraudzīsimies uz šo problēmu no citas puses. Augstais ekonomiskās attīstības līmenis dod iespēju cilvēkam organizēt dzīvi pēc savas izvēles — nodarboties ar kultūru, sabiedrisko dzīvi. Cilvēki nav ieinteresēti tikai taisīt naudu, pastāv ļoti daudz un dažādas privātās intereses, kuras var apmierināt pateicoties augstajam ekonomiskās dzīves līmenim.

— Kā atbrīvot cilvēkus no tās ideoloģiskās dezorientācijas, kas bija raksturīga gan bijušajai VDR, gan PSRS?

— Cilvēki ir ideoloģiski dezorientēti, ja viņi pazīst tikai vienu uzskatu sistēmu. Normāli cilvēkam ir jāiepazīst vairāki uzskati, dažādas filozofiskās mācības. Taču ņemsim vērā, ka zinātne tikai uzstāda jautājumus, bet nespēj rast atbildes uz tiem. Filozofija iepazīstina ar dažādiem uzskatiem, bet nevis pēdējo patiesību. Zinātne un filozofija nespēj pateikt, kas ir cilvēka dzīves jēga. Par to runā reliģija, un katrs cilvēks saņem atbildi individuāli, atbilstoši viņa ticībai Dievam. □

KRISTAPA GRANTSKALNA FOTO

■ "LĪDZ ŠIM SAVU SPĒKU ESMU IZJUTIS VIENĪGI MEŽONĪGAJĀS AIZĀS, VIENUĻAJĀS AUGSTKALNU IELEJĀS UN KALNOS."

Reinholds Mesners

Ļoti iespējams, ka daudziem šis citāts liksies pārspīlēts, runājot par Karpatiem. Bet tieši savu spēku, nespēku un daudz ko citu mēs izjutām, 13 dienas pavadot Ukrainā. Grupā bijām 12 cilvēki, pārsvarā biologi (7). Ideja par braucienu radās pagājušā gada nogalē. Tad sekoja dažādu problēmu piesātināts garš sagatavošanās posms, kura rezultātā — neaizmirstams ceļojums uz Karpatiem. Šī pārgājiena laikā ne tikai labāk iepazīnām viens otru, bet arī atklājām nelielu īpatnību — daudzi centās pierakstīt redzēto, izjusto, pārdzīvoto dažādās dienasgrāmatās. Vienā no tām (ar izlaidumiem un saīsinājumiem) ielūkojies aicinām arī jūs. Varbūt tā ļaus kādam pārvarēt barjeras un piepulcēties tūristu saimei.

1.-2. 02. Vilcienu: Rīga—Ļvova, Ļvova—Ivano-Frankovska.

3. 02. No deviņiem rītā ar vilcienu braucam uz Jasiņu — nelielu apdzīvotu vietu Karpatu dienviddaļā. Ar lielu sajūsmu tiek apsveikta pirmā kalnu grēda, un tuvākās divas stundas mēs aizrautīgi vērojam garām slīdošās ainavas — egļu mežiem noaugušās nogāzes, dziļās gravas, klinšu atsegumus. Ap pusdienas laiku, izkāpuši no vilciena, ar slēpēm uz pleciem, sākam savu kāpienu krietnā kalnu grēdā. Tā kā šādā pasākumā piedalāties pirmoreiz, ar 30 kg smagu nastu uz muguras tas nenākas viegli. Sasnieguši pirmo virsotni, kāpjām uz slēpēm un tā līdz pat tumsai ejam uz tūristu bāzi Dzagobratos. Pirmā diena ir neparasti smaga!

4. 02. No rīta spīd patīkama saulīte, un paveras kolosāls skats uz tuvākajām virsotnēm un ielejām. Šodien paredzēts sasniegt 5 km attālo Blizņica kalna virsotni, kuras augstums ir 1567 m.

5. 02. Atkal spīd saule. Tuvākajā perspektīvā paredzēts divu dienu gājieni pa Svidovecas kalnu grēdu. Kāpiens grēdā nav viegls, un šeit mūs atkal piemeklē vakardienas nelaiimes. Tiesa, miglai un puteniņiem izklīstot, ik pa brīdim varam vērot brīnišķīgas ainas, taču pat šādi atelpas brīži mūs nenotur uz kores. Tā, pusotru stundu cīnījūšies ar stihiju, kura neatlaidīgi mēģina nogāzt no kājām, mēs kāpjām lejā. Cīnoties uz nogāzes ar 1,5 m dziļu sniegu, saprotam, ka pie Latvijas ziemām pieradušos tūristus saldā medusmaize šeit negaida. Vēl stundu kūleņojam pa sniegotu nogāzi, līdz sasniedzam tukšu ganu būdu. Klāt arī vakars, krāsni omulīgi sprakšķ malka, ēdam vakariņas, bet aiz loga — auro sniega vētra.

6.-7. 02. Sakarā ar nelabvēlīgiem laika apstākļiem radikāli tiek izmainīts mūsu maršruts.

3 Mēs atrodamies starp divām

kalnu grēdām, divu dienu gājiena attālumā no apdzīvotas vietas. Dodamies turp gar Kasovskas upi. Sniega dziļums — līdz pusotram metram, tādēļ pat ar mūsu platajām slēpēm pa to virzīties nav viegli. Visi, kas jūt sevī spēku, pēc kārtas "dzen" sniegā sliedes. Un tā visu dienu, līdz vakaram, kad, šķērsojuši Svidovecas liegumu, apstājamies un iekārtojamies uz naktsguļu teltī. Paēdam vakariņas un savelkam mugurā visas esošās drēbes, rezultātā visi izskatās pēc apaļiem un omulīgiem resnišiem. Pirmā nakts teltī nemaz nav tik auksta! Nākamajā dienā sasniedzam ceļu, pa to nokļūstam ciemā, no tā ar autobusu pilsētā — Rahovā, kur iekārtojamies viesnīcā un ar zvēriņu apetīti izēdam vietējo ēdnicu.

8.02. No Rahovas dodamies uz Solotvinu, kur atrodas nozīmīgas sāls raktuves. Pusotru stundu braucam gar Rumānijas robežu un tīksmināmies par ainām, kas atrodas "tajā"

pusē. Solotvinā mums uzsmaida Fortūna — pēc isām pārrunām saņemam aizsargķiveres, gaismekļus, gidu un tiekam ielaisti šahtā. Nolaišanās process ir neatkārtojams: ungāru sālsračiems sasaucošies, uzliekam ķiveres un izvietojamies uz platformas, kuru ierobežo zemas, nedrošas durtiņas; ar nelielu paātrinājumu laižamies bezdibenī, kurš sagaida mūs ar vēju, tumsu un spiedienu ausis. 360 m dziļumā (zem zemes!) izkāpjām un sākam skatīties, apbrīnot un šausmināties par sālsraču algām, darba apstākļiem, mūža ilgumu, šahtu izmēriem (no 3x5 m līdz 15x20 m), tehniku, 60-100 m dziļajām vertikālajām akām, šahtas jaudu (500 tūkst. t gadā) un citām grandiozām lietām. Pa kādu šaurāku, slīpu eju nolaižamies 420 m dziļumā, kur milzīgā zālē (Viss no sāls!) mums nodemonstrē sāls ieguves tehnikas darbu, kā arī šaursliežu dzelzceļu. Kopumā pazemē pavadām pusotru stundu un esam nogājuši aptuveni 4-5 km.

9.-10. 02. Šajās dienās mūsu maršruts ved uz Karpatu Stalaktītu alām. Kājām veicam ap 15 km. Šķērsojam dažus kalniešu ciemus, kur kļūstam par apskates objektu vietējiem dīkdieņiem. Pievakarē esam pie Karpatu nacionālā parka robežas, līdz alām — 3 km. Nakšņojam laipna kalnieša namā. No rīta tikai no attāluma varam vērot kalnu ar klintīm, kurās atrodas ievērojamās alas, jo parka direkcija paziņo, ka esot nepieciešamas specatļaujas, un vispār alas esot aizsalušas. Saskārušies ar labi organizēto dabas aizsardzības birokrātiju, dusmu pilni dodamies ceļā. Nākošo nometni iekārtojam ābeļdārzā, kur pietiek vietas teltij un malkas ugunskuram. Jūtot tuvās pārgājiena beigas, uzrīkojam varenu izēšanas, pēc kuras sēžam pie uguns un dziedam dažādas saldsērīgas dziesmas.

11.-12. 02. Ar autobusiem un vilcieniem braucam cauri aizkarpatu Ukrainai. Gandrīz veselū dienu pavadām Hustā. Šī pilsēta mūs sagaida tinusies nemīlīgā miglā, tāpēc tās 14. gs. pilsdrupas 330 m augstajā pilskalnā atstāj nospiedošu iespaidu. Nākošās dienas agrā rītā ierodamies Ļvovā, kur apmeklējam botānisko dārzu, Dabas muzeju, vecpilsētu un vairākas ultragreznas katoļu baznīcas. Ap septiņiem vakarā pienāk Rīgas vilciens, un mēs atvadāmies no visiem tiem brīnumiem, kurus šo dienu laikā esam piedzīvojuši Karpatos.

Nobeigumā gribam pateikties mūsu grupas vadītājiem Jānim un Valdim par šī pasākuma realizāciju, kā arī saviem kursa biedriem par mīlo sagaidīšanu Rīgas stacijā.

Visi ceļotgribētāji, ejiet uz LU Tūristu klubu! Izmantojiet izdevību samērā lēti ceļot bijušās PS teritorijā! □

JURIS SMAĻINSKIS,
HERMANIS MASLOVSKIS
LU Bioloģijas fakultātes 2. kursa studenti

"AUSTRUMS" - 1990. gada 3. novembrī - 108. gadsvētkos (JURIS BAGĀTAIS)

■"Ar savu tautu, par savu tautu," ir sacīts akadēmiskās vienības "Austrums" (dibināta 1883. gadā Maskavā) devīzē. Ik nedēļu Rīgā - retāk "Austruma" kopās Zviedrijā, Kanādā, Amerikā un Austrālijā - savā mūža draugu saimē sanāk latviešu studenti, tagadējie un bijušie, lai tādā kā akadēmiskā klubā pa angļu modei satiktos, izkoptu sevi, sadzīvotu kopā un strādātu savai tautai.

Gandrīz kā Pikvika klubā. Bet Austras koks "Austruma" karogā un nozīmītē ieaug tieši kā latviskas sabiedrības simbols. Šo sabiedrību saista katra solījums "Austrumam" un akadēmiskās vienības himnas vārdi: "Stundā šajā austrumietis kļūsti tu - mūžam

svētu turi baltu vairogu!"

Nozīmītes metālkalums uz dzintara pamata smalkā vienkāršībā atgādina vienības veidotāja Jāņa Čakstes aicinājumu: "Ideālisms, nacionālisms un demokrātisms ir tie principi, no kā arvien un visur jāvadās latviešu studentam, lai izaudzinātu stingrus raksturus, augsti ētiskas personības." Tādus latviešu studentus vēlējies redzēt Latvijas pirmais prezidents, dažus mēnešus pirms nāves runādams "Austruma" nama atklāšanā.

"Austruma" garīgo celtni tolaik būvēja galvenokārt Latvijas studenti. Par viņiem liecina vienības vēstures grāmata ar 300

ģimētēm, ko paspēja izdot 1940. gadā, bet Kanādā un Amerikā joprojām - žurnāli "Austruma Vēstis" un "Akadēmiskā Dzīve". Pašā jaunlaiku Latvijā vēl maz LU studentu sprauduši pie krūts "Austruma" balto nelķi, lai piepulcētos vienības sanāksmēm ar savu priekšlasījumu un kopīgai sadzīvei alus vakaros vai kādos svētkos, kur vēlams novadīt kādas dziesmas kopdziedājumu.

"Austruma" gadsvētkos un citos svētkos parasti piedalās arī vienības dāmu komiteja ar austrumiešu kundzēm un draudzenēm. Darbdienās akadēmiskā vienība īsteno kopīgus darba projektus, piemēram, sastrādā sava nama izbūvē vai J.Čakstes grāmatas sagatavošanā. Arhitekti, mediķi, juristi, enerģētiķi, ekonomisti, filologi (u.t.jpr.) savā vīru sabiedrībā ir vienojušies būt uzticīgi "Austruma" principiem. To veidotājs Krišjānis Valdemārs (viņš bija klāt šīs studentu vienības dibināšanā), kā atceras aculiecinieks J.Kreicbergs, "nevarēja acu galā ieredzēt studentu ārgu ālēšanos un dīžošanas, uzpūtīgu, augstprātīgu izturēšanos pret nestudējošiem, pret mazāko brālī".

108. gadsvētkos nule atjaunots 1937.gadā noslēgtais "Austruma" līgums ar igaunju studentu biedrību EUS, ko parakstīja Latvijas eksprezidents G.Zemgals. EUS krāsas savulaik kļuva par Igaunijas nacionālajām krāsām: melns, zils, balts. Abū organizāciju ideoloģija ir radniecīga. Tā austrumieši ceļ tiltu starp Baltijas valstīm, kura būvē ģeopolitiski ieinteresēta ne vien Latvija - arī Eiropa kopumā, tikai bez latviešiem tas nebūs mūsu tilts. Austrumiešu paudžu baltais vairogs sargā tautu, savukārt "Austruma" baltā nelķe izglīto smalkumā.□

AINĀRS DIMANTS

"Austruma" kontakttelofons: 579363

GUNDEGA

■Studenšu korporāciju rašanās Latvijā ir uzlikojama kā pilnīgi unikāla parādība visas pasaules mērogā, jo līdz tam visur, kur vien korporācijas pastāvēja, tās veidoja studenti — vīrieši. Laiks, kad Latvijā dibinājās studenšu korporācijas, sakrita ar visas tautas atjaunotni, kad jaunas, akadēmiski izglītās latviešu sievietes gribēja ne tikai iegūt labu izglītību, bet arī vispusīgi sevi sagatavot nākamajai profesijai, ģimenei un darbam visas tautas labā. Vislabāk to varēja izdarīt apvienojoties kopā, domubiedru pulkā. Tā arī sāka rasties Latvijā studenšu korporācijas.

Pirmā latviešu studenšu korporācija "Daugaviete" radās 1921. gadā, pēc diviem gadiem — 1923. gada 29. novembrī sekoja otra korporācija, kuras dibinātājas ņēma par pamatu jauno meiteņu vēlēšanos degt par visu labo un skaisto. Tādēļ arī jaunajai

korporācijai deva vārdu "Gundega", kas nozīmē "guni degt". "Gundegas" krāsu pamatā ir simboli no Latvijas dabas. ZAĻŠ nozīmē dzimtenes āres, pavasara zaļumu, ZILS — debess tāles un ilgas pēc zinātnes, SUDRABS — čalojošs strauts, kas mudina uz kļu un čaklu darbu.

Radīt un veidot ko jaunu ir grūts darbs, vēl jo vairāk tādēļ, ka jāveido ne tikai tas, kas vajadzīgs šai dienai, bet jāpatur prātā arī nākotnes mērķi. Tie bija nacionālās pašapziņas un tēvzemes mīlestības stiprināšana, goda prāta un pienākuma apziņas veidošana, intereses radišana par zinātni un mākslu, savstarpēja morāla un materiāla atbalsta veicināšana. Visi šie mērķi ir saglabājuši savu nozīmīgumu arī šodien. Uguns nav apdzisusi, neskatoties uz tumsu un vētrām, kas gājušas pāri Latvijai.

"Gundegas" uguns atkal deg. "Gundegas" darbība ir atkal atjaunota. Atkal nāk jaunas studentes, kas jūt vajadzību pēc

domubiedriem, pēc draugiem, pēc atbalsta. Liela daļa mūsu darba balstās uz tradīcijām. Tā joprojām nozīmīga vieta jauno gundegu audzināšanā tiek ierādīta literārajiem un dziesmu vakariem. Notiek balles, deju stundas. Svarīgu vietu ieņem vecākuma princips, jo, cienot vecākos cilvēkus un novērtējot viņu devumu, mēs paši ar to augam.

Uz jautājumu, kas ir korporācija, var būt dažādas atbildes. Tā ir mūža organizācija, biedrība, tā ir ideja. Taču, manuprāt, studenšu korporācija ir latviešu akadēmiskās sievietes personības pilnveidošanas, goda un pienākuma apziņas nostiprināšanas un istas patiesas draudzības nodibināšanas vienība.■

Korporācijas "Gundega" viceseniore, histoloģijas katedras docente

MĀRA KALNIŅA

REDAKCIJAS
VIEDOKLIS NE VIENMĒR
SAKRĪT AR
UNIVERSITĀTES
VADĪBAS, RAKSTU
AUTORU UN VIŅU
DRAUGU VIEDOKLI

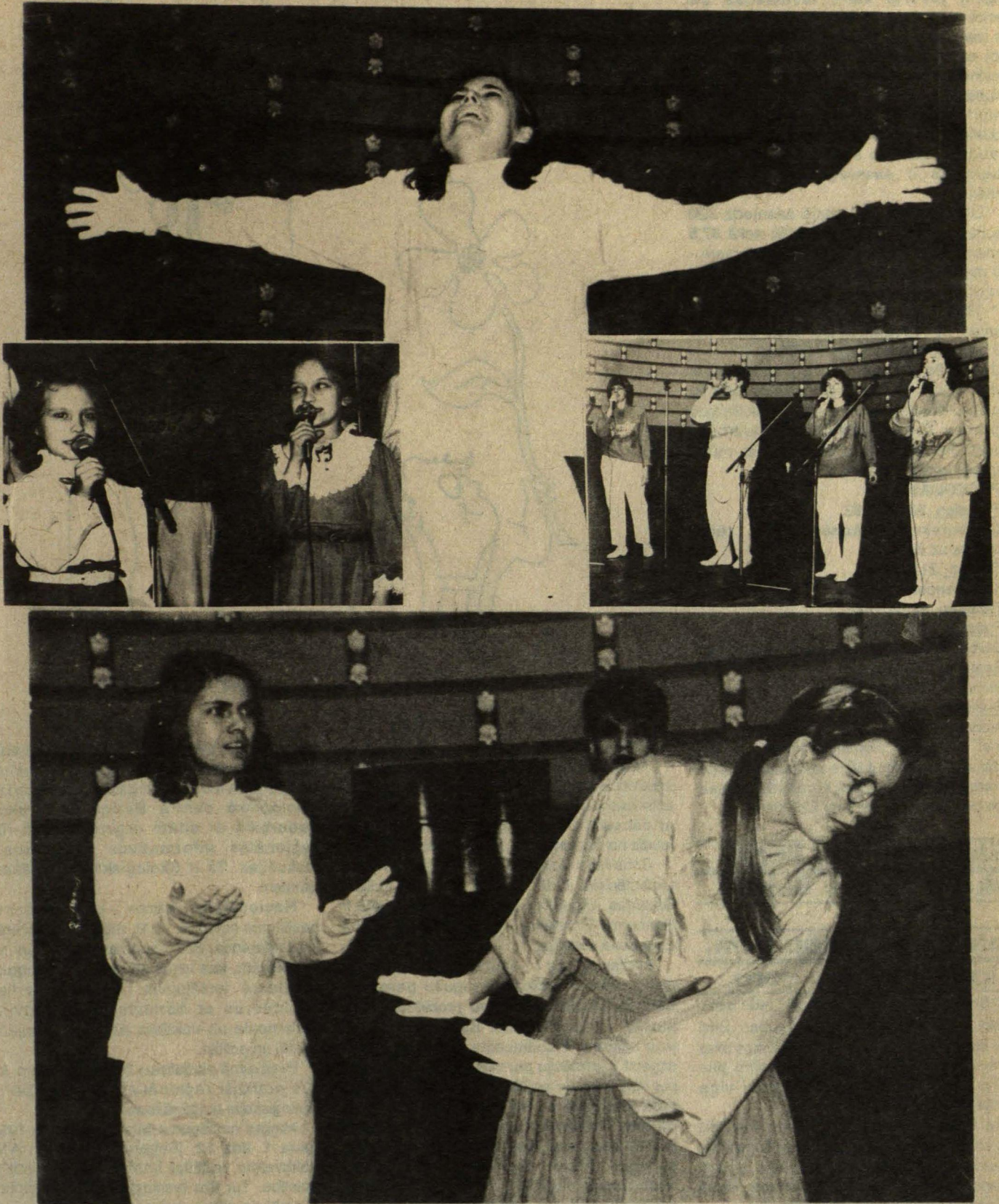
"UNIVERSITĀTES AVĪZE" ir Latvijas Universitātes izdevums
Salikta ar datoru Macintosh SE,
Iespiesta a/s "GRĀMATA" Rūpniecības ielā 27
Redaktore Ilze BRINKMANE
Redakcijas adrese: Rīga, Raiņa bulvāris 19-121, tālrunis 222944.
Reģistrācijas apliecības Nr 0535

Ar vērienu, kas pārsniedz vietējos mērogus (par iepriecinājumu daudzumiem un dziļdomīgu idēšanu dažiem) sabiedrības dzirdīgajām ausīm sevi ir pieteikusi

LATVIJAS KRISTĪGĀ STUDENTU BRĀLĪBA!

Viņi bija galvenie vaininieki grupu "Dzirdi" un "99" muzikālajiem, norvēģu studentu gaumīgajiem un Šveices profesora Baldingera garīgi sponsorētajiem evaņģelizācijas pasākumiem Latvijas augstskolās!

Un te nu būs tie daži bilžuki par mīļu atmiņu jūsu kolekcijai.

Kamēr pavasara saulīte glāsta tavas austiņas un idejiski, finansiāli u. c. vēl nav nobriedusi doma par kristīgu cafe - studentu centru ar tējām, dziesmām un kristīgu video, tikmēr

NĀC NU VIEN UZ TAM STUDENTU BĪBELES STUDIJAM !

Katru OTRDIENU, 1800 Matīsa ielā 50b (pagrabā pie kamīna)! Zvani jau parīt 585344 (Māris Vītols). Šepat kādas informācijas par brāļiem un māsām Liepājā, Jelgavā un Daugavpilī!

Aicinām piedalīties

Studentus un dabas sargus 2. Eiropas vides aizsardzības kongresā. Tas notiks no 21. līdz 26. aprīlim Latvijā, Bīriņos.

Kopš Gorbačova "krišanas" un puča dienām 1991. gada augustā, mēs zinām, cik augstu jāvērtē katra iestāšanās par demokrātiju. Tāpat mēs nedrīkstam neievērot tos izaicinājumus, kas apdraud demokrātiju. Labi pazīstams ir teiciens, ka demokrātija ir nepilnīga pārvaldes forma, bet tā tomēr ir vislabākā no līdz šim bijušajām. Ekoloģiskais izaicinājums nākotnē rādīs, vai mūsu šodienas dzīves veidu atstāsim arī nākamās paaudzes. Baltijas apgabalā ekoloģiskās problēmas ir sasniegušas draudošus apmērus:

* Ūdens patēriņš Latvijā sasniedz 320 miljonus kubikmetru gadā. Vairāk nekā 97,5 procenti no Rīgas pilsētas notekūdeņiem - 110 miljoni kubikmetru gadā - neattīrīti ieplūst Daugavā.

* 1989. gadā Latvijas laukos izlietoja aptuveni 307 kilogramus pesticīdu: tas ir par 400 procentiem vairāk nekā 1968. gadā.

Jaunajām Baltijas valstīm netiks dots atelpas brīdis, pirms tās varēs ķerties pie šo problēmu risināšanas. Par visu vairāk Baltijas reģionam šobrīd vajadzīgs padoms un atbalsts no Rietumiem. Cerēsim, ka mūsu kongress varēs to veicināt.

PROGRAMMA:

Pirmdien, 20.04.1992.

Dalībnieku ierašanās Rīgā, tālāk brauciens uz Bīriņiem.

Otrdien, 21.04.1992.

Konferences atklāšana.

Trešdien, 22.04.1992.

Piektdien, 23.04.1992.

Darba grupas, praktiskie darbi, ekskursijas.

Sestdien, 25.04.1992.

Plēnums, Eiropas nakts.

Svētdien, 26.04.1992.

Aizbraukšana

Visi, kuri vēlas piedalīties kongresā, žigli meklējiet Mārci Oliņu! Viņš atrodams Latvijas Universitātes Ekoloģiskajā centrā. Adrese: Raiņa bulvāris 19. Telefons: 225304.□

Starptautiska Bērnu akcija "Mūsu Balsis"

jeb

Pateikt patiesību tiem, kuru rokās ir vara

■ "Bērnam, kurš spēj formulēt pats savu viedokli, dalībvalstis nodrošina tiesības. Brīvi paust šo viedokli jebkurā jautājumā, kas skar bērna intereses, un bērna viedoklim tiks veltīta pienācīga vērība atbilstoši viņa vecumam un briedumam..."

Šie vārdi rakstīti ANO Bērnu Tiesību Konvencijas 12. pantā. Latvijas Republika šim starptautiskajam cilvēktiesību aktam pievienojusies 1991. gada 4. septembrī. Tā arī Latvijas bērni būs šīs akcijas dalībnieki.

"Mūsu Balsis" pēc Norvēģijas valdības un zaļo aicinājuma organizē 2. internacionālā komiteja kopā ar Apvienoto Nāciju starptautisko bērnu fondu (UNICEF), Vispasaules dabas aizsardzības fondu (WWF) un vairākām reģionālām

organizācijām.

Akciju vada goda biedru padome. Tās sastāvā cilvēki, kuri interesējas par vides un attīstības jautājumiem un kuriem ir tuvs darbs ar bērniem. Starptautisko komiteju pārstāv ļaudis no nacionālajām komitejām:

Globālās izglītības centra, Jorkas, Lielbritānijas, Fidži, Nairobi, Kenijas, Indijas, Brazīlijas, Ugandas. Latvijas pārstāvis tajā ir Raimonds Ernšteins - Latvijas Universitātes Ekocentra vadītājs.

Akcijas mērķis ir - ļaut bērniem darboties, paust savu viedokli pieaugušo pasaulei. Bērni vairo pieaugušos par problēmām, kas pastāv, un pareizi dara. Bērni apzinās, ka viņu nākotne ir apdraudēta. Ja viņi turpinās saņemt informāciju par vides kritisko stāvokli, par sociālām un politiskām netaisnībām, tajā pašā laikā jūtot, ka viņi neko nevar mainīt, ka nevienu neinteresē viņu domas, var izaugt jaunas paaudzes, kas zaudējušas jebkādas cerības. Tādēļ akcijas "Mūsu Balsis" uzdevums ir nepieļaut, lai šis paredzējums īstenotos. Aktīviem, labi informētiem bērniem būs iespēja izteikt savu viedokli deputātiem, biznesmeņiem, sabiedrisko kustību vadītājiem - tiem, kam pieder vara!

Akcijas organizēšana Latvijā uzticēta Latvijas Universitātes Ekoloģiskajam centram. Šobrīd tiek apciemotas skolas, rit

diskusijas ar bērniem. Par to, kā mīlēt dabu un just līdzī visu dzīvībai radībai, kā pielietot zināšanas vides aizsardzībā. Universitātes Ekoloģiskā centra Bērnu vides skola sadarbībā ar citām organizācijām rīko reģionālos informatīvos seminārus - diskusijas. Tā ir Ekoloģiskā audzināšana bērniem.

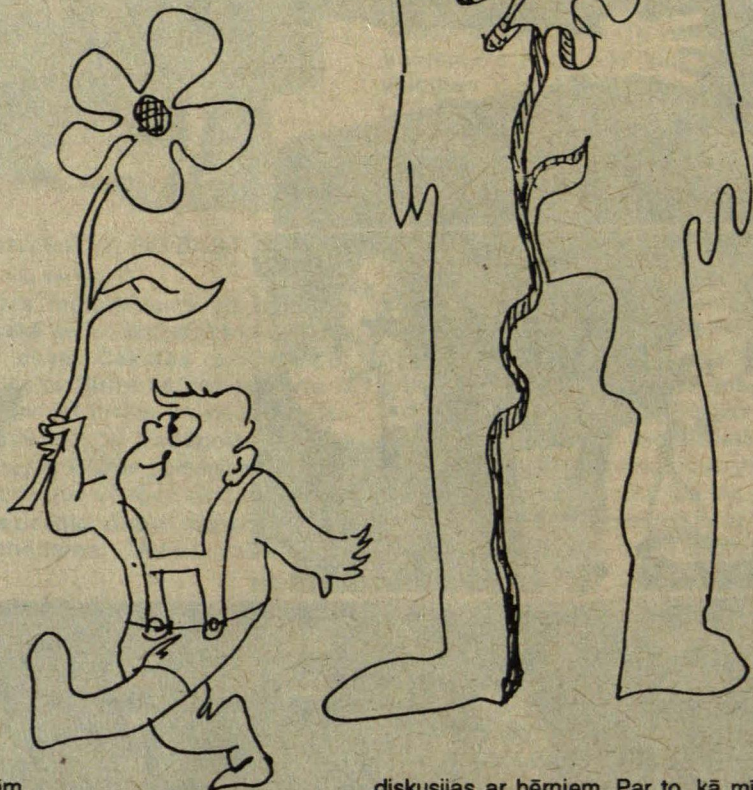
Nacionālais bērnu uzklaušanās pasākums notiks 8. un 9. maijā. Tas iecerēts kā konference. Bērni sagatavos plakātus par problēmām, kas viņus interesē. Darba grupa sagatavos jautājumus. Otrā dienā uz tiem atbildēs un ar bērniem runās Latvijas parlamenta un valdības pārstāvji, darījumu cilvēki un politiķi.

Pasākumā piedalīsies bērni no vietām, kur būs notikuši reģionālie pasākumi bērnu ekoloģiskajai audzināšanai.

Akcijas noslēgums būs Brazīlijā no 1992. gada 1. līdz 12. jūnijam. Tur notiks ANO dalībvalstu vadītāju konference par vidi un attīstību. Tur tiks iesniegts bērnu sastādītais Globālais ziņojums pasaules politiķiem. Dokumentu reprezentēs starptautiskās bērnu akcijas "Mūsu Balsis" nacionālo uzklaušanās pasākumu dalībnieki no visām pasaules malām.□

Materiālus apkopojis

MARCIS OLIŅŠ

Par 1937. gada Civillikuma atjaunošanu

■ tika runāts Latvijas Universitātes 51. Zinātniskās konferences plenārsēdē un Civiltiesisko zinātņu sekcijas sēdē. Ar Latvijas Republikas Augstākās Padomes 14. janvāra likumu ir atjaunots Latvijas Republikas Civillikuma spēks.

Izveidota Latvijas Republikas Augstākās Padomes Civillikodeksa izstrādāšanas darba grupa. Tajā ir arī pieci Civiltiesisko zinātņu katedras mācībspēki: profesors J.Vēbers, profesors K.Torgāns, docents V.Sīlis, docents R.Krauze un docents J.Rozenfelds. Darba grupa patlaban labo atsevišķas Civillikuma daļas, kā arī sagatavo likumprojektus par Civillikuma atsevišķo daļu spēkā stāšanās kārtību.

No vēstures. Līdz 1938. gada 1. janvārim Latvijā nebija vienotas Civilās likumdošanas. Latgalē bija spēkā Krievijas impērijas 1832. gada likumu kopojuma 10. grāmata. Kurzemē, Vidzemē un Igaunijā darbojās Tartu Universitātes profesora Bunges pagājušā gadsimta vidū izstrādātais un 1864. gadā cara apstiprinātais vietējo likumu kopojums. Atsevišķas to normas attiecās uz Kurzemi, citas uz Vidzemi, bet dažas pat uz noteiktām pilsetām. Šī likuma pielietošana bija diezgan sarežģīta. Tāpēc 20.-30. gados tika izveidotas komisijas, kas strādāja pie civilās likumdošanas pilnveidošanas. 1936. gadā pēdējā no šīm komisijām izstrādāja vienotu Civillikumu visai Latvijai. Šis likums tajā laikā bija progresīvs, atbilda tirgus

saimniecības vajadzībām, kādas toreiz bija Latvijā. Arī Latvijas iedzīvotāju mentalitātei. Tas atbilda arī tiem civiltiesību principiem, kuri tajā laikā bija citās Rietumeiropas valstīs.

Kad Latvija tika inkorporēta Padomju Savienībā, ar 1940. gada 26. novembri Civillikuma spēks tika apturēts. Latvijas teritorijā ieviesa Krievijas Federācijas 1922. gada Civillikodeksu, taču tas domāts sadalītāju un patērētāju sabiedrībai. Latvija ir vienīgā no visas bijušās Padomju impērijas, kurai jau savā laikā ir izstrādāts Civillikums, kas pamatos regulē tirgus saimniecības mantiskās attiecības.

Juridiskās fakultātes dekāns profesors J.Vēbers:

-Atjaunojot 1937. gada Civillikumu, rodas svarīgs jautājums, vai varam to pieņemt savā sākotnējā redakcijā, vai tas atbilst mūsdienu realitātēm Latvijā, Eiropā, pasaulē?

Pagājis ir vairāk nekā pusgadsimts, kopš Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma pieņemšanas. Piemēram, ģimenes tiesību daļā ir tādi institūti, kas šodien mums vairs nav pieņemami. Tādas, piemēram, ir Civillikuma normas, kas noteic, ka ar stāšanos laulībā sieva obligāti pieņem vīra uzvārdu, ka tikai vīrs nosaka dzīves vietu, ka sievas darījumi atzīstami kā vīra noslēgti. Vīram ir tiesības pārvaldīt sievas mantu, pēdējā vārda tiesības, izšķirot ģimenes dzīves jautājumus, un tamlīdzīgi.

Par bērnu un vecāku attiecībām 30. gados arī Vācijā, Francijā un citās Eiropas valstīs tiesības un morāle atzina dažādu tiesisko statusu laulībā un ārpus laulībā dzimušiem bērniem.

Konferencē par mantošanas tiesību

atjaunošanas problēmām runāja docents J.Rozenfelds: - Galvenais, ir jāmaina Civillikuma 400. pants. Tas paredz, ka ārpus laulībā dzimušie var mantot tikai no mātes un viņas radniekiem, bet laulībā dzimušie bērni var mantot gan no tēva, gan mātes. Šis pants jāpadara mūsdienuīgāks. Ļoti complicēts ir jautājums par to, kādām Civillikuma mantojuma tiesību normām ir jāparedz atgriezeniskais spēks, t. i., kuras no šīm normām ir piemērojamas gadījumiem, kad mantojums atklāties pirms Civillikuma atjaunošanas.

Par saistību tiesībām konferencē runāja profesors K.Torgāns:

-Mūsu lēmums ir vienprātīgs, ka, atjaunojot 1937. gada Civillikumu, centīsimies saglabāt tā struktūru. Atsevišķi panti tiks atcelti. Iespējams, ka grozīsim arī konkrētu pantu saturu.

Interesentu vidū bija Latvijas Augstākās Tiesas priekšsēdētājs Gvido Zemrībo, Saimnieciskās tiesas priekšsēdētājs Gvido Narkevičs. Bija arī Augstākās tiesas tiesneši, Augstākās Padomes likumdošanas komisijas darbinieki, Ministru Padomes Juridiskās daļas darbinieki un citi. Arī studenti bija plaši pārstāvēti.

Mēs izklāstījām tos strīdīgos jautājumus, kuri parādās sakarā ar likuma atjaunošanu.

Manuprāt, atjaunotais 1937. gada Civillikums kopumā varētu stāties spēkā ar nākošā gada sākumu, jo pēc tam, kad Augstākā Padome atjaunos atsevišķas Civillikuma daļas, būs nepieciešams zināms laiks, lai iedzīvotāji, Latvijas juristi ar to iepazītos un sagatavotos tā piemērošanai. □

MĀRA SADOVSKA

INTERESANTAS LIETAS

Universitātes jaunieguvums

■ Vācijas valdība dāvināja. Mēs saņēmām. Kopā ar vāciešiem pacēlām šampanieša glāzes Vāgnera zālē. Latvijas Universitātei Zinātniskajā Bibliotēkā tagad ir 20 000 grāmatu vairāk, kā arī moderna kopēšanas tehnika un aparatūra mikropiju lasīšanai. Tas viss turpat 500 000 DM apmērā.

Paši dāvinātāji, vācieši, uzskata, ka ieguldījums zinātnē ir ieguldījums valsts nākotnē. Kā "UA" korespondentei paskaidroja Vācijas vēstniecības darbinieks Bruno Brommera kungs, tad tā ir Vācijas sniegtā palīdzība Latvijas pašpalīdzībai. LU

rektors profesors Juris Zaķis to pateica šādi: "Izsalkušajam nevajag dāvināt zivi, bet makšķeri."

Tā nu zināšanu izsalkušajiem Universitātes studentiem tagad būs pieejama jaunākā zinātniskā literatūra vācu valodā - rokasgrāmatas, vārdnīcas, leksikoni un periodiskie izdevumi visās zinātņu nozarēs. Ideja sagatavot šādu dāvinājumu radās ministra Andra Piebalga vizītes laikā Vācijā, kur Izglītības un zinātnes ministrs profesors Rainers Ortlebs izrādīja ieinteresētību to darīt, jo pats, reiz strādādams Rostokas Universitātē, bija sadarbojies ar Latvijas Universitāti. Drīz vien ideja tapa par Baltijas projektu, kuram naudas līdzekļus atvēlēja Vācijas Izglītības un zinātnes ministrija un kura realizēšanu veicināja Vācijas augstskolu rektoru konference ar prezidentu profesoru Haksu Ēriksenu priekšgalā. Bet 12. martā Rīgā Vāgnera zālē sakarā ar šo projektu notika sviņģis sarīkojums, kurā klāt bija Vācijas un Latvijas Izglītības ministri Rainers Ortlebs un Andris Piebalgs. Literatūras un bibliotekārās tehnikas dāvinājums no Vācijas saņēma arī Latvijas Zinātņu Akadēmijas Fundamentālā bibliotēka un Latvijas Nacionālā bibliotēka, taču visvairāk tomēr Latvijas

Universitāte. Šādu pat misiju vācieši veica arī Igaunijā un Lietuvā.

Kad nu par Baltijas projektu ir saukti tosti un paceltas šampanieša glāzes, nav tomēr lieki atgādināt, ka bez svešvalodu zināšanām tālu vis netiksim. Īpaši jaunāko kursu studentiem jāliek aiz auss, ka nopietns priekšstats par jebkuru zinātņi prasa zināt vismaz vienu svešvalodu. □

JOLANTA APINE

P.S. Katru ceturtdienu Universitātes Zinātniskās bibliotēkas pasniedzēju lasītavā būs iespējams aplūkot no Vācijas saņemtās grāmatas.

KRISTAPA GRANTSKALNA foto

"KAIMINIENE"

(Turpinājums no "UA" 1&2)

— Jūs izskatāties ļoti eleganta...

F. A. : Man ļoti patīk modērs apģērbs. Skaista kleita tā ir tāda pati vērtība kā skaistas mēbeles, gleznas un vāzes. Ar baudu varu skatīties uz labi ģērbtu sievieti. Bet, lai tāda būtu, ir nepieciešama milzu enerģija, taču es nevēlos tam tērēt savus spēkus.

— Jūsu iecienītākais apģērbs?

F. A. : Naktskreklis. Man ļausmīgi patīk plūncāties vannā. To es varētu darīt kaut piecpadsmit reizes dienā!

— Bet kosmētika?

F. A. : Tikai vakarā. Tā ir nogurdinoša nodarbošanās, kas ļoti ātri apnik, tāpat kā matu sakārtošana. Esmu ļoti pretrunīga. Man patīk gaumīgi apģērtas sievietes, bet tai pat laikā mani kaut kas attur, lai atdarinātu viņas. Es neēju uz skaistuma institūtiem. Nespēju! Tā ir savdabīga iespēja saglabāt savu individualitāti. Man, piemēram, ir kauns par to, bet es grauzu nagus. Kad biju Amerikā, ļoti koptās amerikānietes, kādas atradās man visapkārt, nepārtraukti aizrādīja, ka tā nav ļoti laba, ka vīriešiem nepatīk sievietes ar apgrauztiem nagiem, un tomēr beigu beigās es biju ļoti apmierināta ar to, ka grauzu nagus. Protams, tas izskatās uzspēlēti un nedabiski, taču te slēpjas kaut kas daudz dziļāks.

— Kā Jums izdodas būt tik slaidai?

F. A. : Nezinu.

— Jūs ievērojat diētu?

F. A. : Nē, nē, gluži otrādi. Restorānos es bieži vien izvēlos tādus desertus, no kuriem nav iespējams novājēt. Vienmēr, kad eju garām konditorijai, iegriežos arī tur. Es vēlos uzbaroties, jo man pašai patīk apaļi cilvēki.

— Kāda ir Jūsu mīļākā nodarbošanās?

F. A. : Vakaros lasu, dienā man tas liekas noziegums. Laiku pa laikam, kad ir slikts garastāvoklis, aizeju uz kino. Vienmēr, kad kaut kas neizdodas, sāku to no otra gala. Es dievinu lasīšanu, vienalga tās ir labas vai sliktas grāmatas — detektīvi vai mīlestības romāni, kādreiz arī esejas vai filozofiski darbi. Nekad nelasu avīzes.

— Pavisam ne?

F. A. : Pavisam. Kad lasu avīzes, man rodas iespaids, ka kāds ar mani manipulē, un

tas nomāc. Labāk es saņemtu informāciju netieši, caur kādu dzīvu cilvēku, un tad tas nav bezpersoniski, un tad es nebaidos uzdot tūkstoš jautājumu, līdz pati tieku skaidrībā, pat to, kas notiek.

— Jūs baidāties no vecuma?

F. A. : Tas ir neizbēgami. Un tas, ko nav iespējams izmainīt, vairs neliekas tik briesmīgs. Mums taču nav izvēles. Tas lielā mērā nosaka manu pesimistisko filozofiju. Iespējams — viss ir daudz vienkāršāk. Vecums pienāk tad, kad dzīve vairs neliekas tik sarežģīta, kad sakām: "Esmu tāda kāde esmu un tur neko nevar darīt." Tā ir nekaunība savienojumā ar gudrību.

— Jūs nekad neesat domājusi par profesijas maiņu — kļūt par scenāristu vai režisoru?

F. A. : Nē. Varbūt es kaut kur aizbrauktu, pazustu. Āfrikā vai tuksnesī. Tur, kur vecums liekas dabisks. Varbūt darītu ko citu, jo bērnu dzīve ir jānokrāto. Dažreiz liekas, ka dzīvei piemīt daudz lielāka iztēle nekā mums pašiem, vajag tikai uzticēties, un tā mums piespēlē neiedomājamas iespējas. Tā ir stiprāka par mums. Es to piepildu ar darbiem, arī tad, ja tam nav īpašas nozīmes. Es labprāt koptu bērnu slimnīcā, tomēr man labāk patīk sēdēt mājās, rakstīt ar rakstāmmašīnu un klausīties skaņu plātes.

Vēl kādu brīdi viņa prāto par nākotni kā gardēdis izgaršodama savas fantāzijas, tad atkal pievelk ceļgalus zodam un piebilst: "Tā izvēlē, kuru mēs katrs paveicam, vienmēr būtisks liekas tas, no kā mēs atsakāmies, bet ne tas, kas paliek ar mums. Vecums, protams, ir kaut kā gals un tai pašā laikā sākums kaut kam jaunam, nezināmam."

No žurnāla "ELLE" tulkoja
T. JASINSKA

HI, I AM AN AMERICAN GUY, WHO WORKS A 'SPORTS' COACH AND AM NOW TEACHING SPORTS. I AM 32, HAVE BLOND HAIR, AM 1.38m TALL AND WEIGH 82K's. I WOULD LIKE TO MEET NEW FRIENDS AND LEARN MORE ABOUT YOUR CULTURE. I WORKED IN BRUSSEL'S FOR A FEW YEARS AS A 'SPORTS' DIRECTOR AT N.A.T.O. I WILL COME TO GERMANY THIS JUNE. 'NO', I DON'T ALWAYS EAT AT McDONALD'S... (I KNOW, TYPICAL AMERICAN...) I DO SPEAK SOME GERMAN..* SCHOKOLADE, APFEL PASTETE... JUST KIDDING! WELL, I HOPE I HEAR FROM YOU. PLEASE, TELL ME ABOUT YOURSELF AND IF YOU HAPPEN TO HAVE A PHOTO..

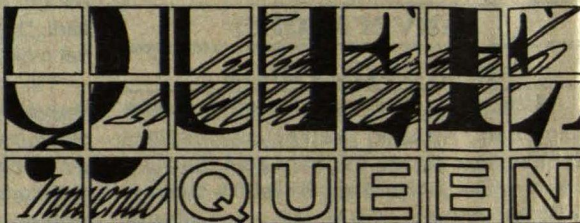
ANDY ANDERSON
P.O. BOX 413
BLACK MOUNTAIN,
NORTH CAROLINA 28711
U.S.A.

Dear Sirs,

East European Pen Pals (EPPP) is a penfriend organization in Bulgaria. We will be very grateful to you if you bring the name and address of our organization to your students.

The membership is free for the students from East and Central Europe. The applicants must send their data, hobbies, and interests in English, French, German or Spanish to:

EAST EUROPEAN PEN PALS
P.O. BOX 111, WARNA 9003
BULGARIA

ALL GOD'S PEOPLE

SO ALL YOU PEOPLE GIVE FREELY
MAKE WELCOME INSIDE YOUR HOMES
THANK GOD YOU PEOPLE GIVE FREELY
DON'T TURN YOU BACK ON THE LESSON AT THE LORD
ALL PRIME MINISTERS AND MAJESTY AROUND THE WORLD
OPEN YOUR EYES LOOK, TOUCH AND FEEL
RULE WITH YOUR HEART, LIVE WITH YOUR CONSCIENCE
LOVE, LOVE
LOVE, LOVE AND BEE FREE
WE'RE ALL GOD'S PEOPLE
GOTTA FACE UP
BETTER GROW UP
GOTTA STAND TALL AND BE STRONG
GOTTA FACE UP
BETTER GROW UP
GOTTA STAND TALL AND BE STRONG
WE'RE ALL GOD'S PEOPLE
YEAH - YES THERE WAS THIS MAGIC LIGHT
I SAID TO MYSELF
I'D BETTER GO TO BED AND HAVE AN EARLY NIGHT
THEN I, THEN I, THEN I WENT INTO A DREAM
RULE WITH YOUR HEART AND LIVE WITH YOUR CONSISTENCE
WE'RE ALL GOD'S PEOPLE GIVE FREELY
MAKE WELCOME INSIDE YOUR HOMES
LET US BE THANKFUL, HE'S SO INCREDIBLE
WE'VE ALL GOD'S PEOPLE
WE'VE ALL GOD'S PEOPLE
WE'VE ALL GOD'S PEOPLE
WE'VE ALL GOD'S PEOPLE